

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

ילדים בעשרת הדיברות

בתי הכנסת ברחבי הארץ ייערכו לקבלת המוני ילדים בחג השבועות למעמד קריאת עשרת הדיברות. הרבי מליובאוויטש קרא להביא גם את הטף, בהיותם הערבים לקיום התורה. הקריאה מבוססת על מאמר המדרש: "אמר הקב"ה לישראל: בני, הוו קורין את הפרשה הזאת בכל שנה, ואני מעלה עליכם כאילו אתם עומדים לפני הר סיני ומקבלים את התורה". צעירי חב"ד מכריזים על מבצע פרסים ענקי, לילדים שיבואו למעמד הגדול הזה. פרטים בבתי חב"ד.

ילדי ירושלים מתאספים

גם השנה יהיה אי"ה בירושלים מעמד מיוחד של קריאת עשרת הדיברות לילדים, בשעה 11:15 בבוקר, בבית כנסת חב"ד 'בית יוסף' (רח' זוננפלד 23, בשכונת בית ישראל). צפויים להשתתף בו כאלף ילדים, ומארגניו תלמידי ישיבת תורת אמת. הילדים שיבואו למעמד ייהנו מכיבוד מיוחד.

גלילה מהירה

חדש: פטנט חדשני לגלילת ספר תורה במהירות, בקלות ובלי לגרום לשחיקת היריעות. מדובר בעצי חיים שבתוכם מנגנון עם מסבים, המאפשרים לאדם אחד לגלול ספר תורה בפחות משלוש דקות. טל' 0527637134

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
8:00	8:42	7:49	7:40
9:08	9:52	8:45	8:41

פרקי אבות: פרק 1

312 בתי חב"ד לשירותכם *3770 מוקד חב"ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 97232770100 • פקס 97239606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

המודל של רות לגיור אמיתי

רות היא דוגמה ומופת לגרות אמיתית, שיש בה קבלה מלאה של כל ההוויה היהודית. גר צריך לקבל עליו בכנות את כל חובותיו של יהודי

הצטרפות מלאה למחויבות היהודית, כמצוות התורה (צילום: אלכס ליון)

והמבחינים. הלימודים הם הכשרה בלבד ליישום מהותו האמיתית של הגיור. אדם צריך לדעת מה הוא מקבל עליו ומהי מערכת החובות הנגזרת מהגיור. אולם עיקרו של הגיור הוא ההצטרפות הנפשית לברית שכרת הקב"ה עם העם היהודי בהר סיני. הגר צריך לקבל עליו בכנות וברצון את כל חובותיו של יהודי, כמצוות התורה.

בלי קבלה זו אין גיור. יכול אדם להיות מומחה להיסטוריה יהודית, ולא להיות יהודי. רק אם הוא מקבל עליו את כל החובות והמטלות של יהודי – אורא הוא מקבל מהקב"ה את הנשמה היהודית ונעשה יהודי במהותו הפנימית.

מניעים זרים

מציאות ימינו דווקא מחייבת להקפיד הקפדה יתרה על עקרונות הגיור. היו ימים שהגיור לא הקנה לאדם הטבות חומריות כלשהן, אלא בדרך כלל להפך. בימינו מאחורי הרצון להתגייר יכולים לעמוד מניעים זרים לגמרי. גם הטשטוש בין הזהות הישראלית ליהודית מסבך את העניין.

אלפי שנים, מאז מעמד הר סיני, מסרנו את נפשנו על זהותנו היהודית. היא יקרה לנו מכדי למכור אותה בזול.

הכבר נהפך לקמפיין קבוע לקראת חג השבועות. מקעקעי הדת הקבורים עים מנופפים במגילת רות כדי לתקוף את דיני הגיור: הנה, רות המואבייה, סבתו של דוד המלך, לא הייתה צריכה לעבור תהליך גיור מפורך. דיי היה בקשירות גורלה בחמותה היהודייה. הללו מכריזים בלעג שאילו הייתה רות רוצה להתגייר בימינו, היו הרבנים מעמידים לפניו הר של דרישות.

אמירות אלה מעידות על בורות בסיסית. באותה מידה אפשר ללגלג על הלכות שבת, ולטעון שבתורה נאמר דבר פשוט ביותר: "לא תעשה כל מלאכה". אלא שכל ילד יודע כי התורה שבכתב אינה מפרטת את כל הפרטים. רק כשמכירים לעומק את כללי התורה יודעים כי הלכות רבות נרמזות במילים יחידות, והן מתפרשות בתורה שבעלפה.

לא למהר לקבל

ראו זה פלא, הלכות גרות נלמדות מאותו סיפור פשוט ויפה של רות דווקא. מהתנהגותה של נעמי אנו למדים שיש לדחות בתחילה את המתגייר, כדברי חז"ל: "בשלוש מקומות כתיב כאן 'שָׁבְנָה בְּנֹתַי', כנגד שלוש פעמים שדוחים את הגר, ואם הטיח יותר מכאן – מקבלים אותו".

במשפטים הקצרים שאמרה רות הייתה קבלה מלאה של עיקרי היהדות: "כי אל אשר תלכי אלך" – שמירת שבת, ואיסור ההליכה מחוץ לתחום שבת; "ובאשר תליני אליך" – איסורים הקשורים לצניעות ולייחוד; "עמך עממי" – קבלת תרי"ג המצוות; "ואלוקיך אלוקיי" – איסור עבודה זרה. כמוֹכֵן יש דברים הנרמזים בדבריה "באשר תמותי אמות ושם אקבר".

רות היא דוגמה ומופת לגרות אמיתית, שיש בה קבלה מלאה של כל ההוויה היהודית. ובאמת, גר אינו נדרש ליותר מזה. מהותו של הגיור היא אותה מחויבות נפשית לכל מערכת החובות המוטלת על יהודי. אם הוא רוצה להיות יהודי – עליו להתחייב לכל מה שמוטל על יהודי.

טעות היא לחשוב שעיקרו של הגיור הוא הלימוד

מסירות הנפש של הקב"ה

שזה מעין 'מסירות נפש' מצידו של הקב"ה.

מעלת השלום

מסירות הנפש הזאת של הקב"ה נעשית כדי לבצר את השלום בין איש לאשתו. התורה ניתנה לעשות שלום בעולם, ובעניין הנישואין הדבר מודגש במיוחד. עד מתן תורה לא היו דיני קידושין וגירושין, כפי שהרמב"ם כותב שקודם מתן תורה היה אדם פוגש אישה בשוק והיה יכול להתחיל לחיות איתה חיים משותפים. כיוון שניתנה תורה נצטוו ישראל שהאיש יקדש את האישה תחילה.

התורה העלתה את הקשר בין איש לאשתו לדרגה עליונה, וכך נבנה בית אמיתי, שהוא בניין עדי עד, מתוך שלום אמיתי. השלום הזה יקר כל-כך לקב"ה עד שהוא מוסר את 'נפשו' כביכול כדי לעשות שלום בין איש לאשתו.

(התועודיות תשמ"ט, כרך ב, עמ' 372; לקוטי שיחות כרך יט, עמ' 215)

אמרת השבוע

יראת שמים

המגיד מטריסק הגיע באחד ממסעותיו לעיירה, וכל היהודים התאספו לקבל את פניו וחלקו לו כבוד גדול. ראה זאת המושל המקומי והדבר חרה לו.

פנה המושל אל הצדיק ושאל: "מדוע היהודים מעריצים אותך כל-כך?"

השיב הצדיק: "מפני שאני ירא מהקב"ה".

הגיב המושל: "גם אני ירא מהקב"ה".

נתן בו הצדיק מבט חודר ושאל: "האונם אתה ירא מהקב"ה?". באותו רגע נפלה על המושל אימה נוראה והוא החל לגמגם ברתת: "פחדו אתם מהקב"ה..."

פתגם חסידי

"כשמאירים בי המוחין העליונים יודע אני שאין בי אפילו אות אחת מהתורה, ולא נכנסתי אפילו בפסיעה אחת לעבודת הבורא" (הבעש"ט)

משלושת האיסורים שעליהם נאמר 'יהרג ואל יעבור', אך עדיין זה איסור חמור. וכאן השם נמחק על-פי ציווי התורה עצמה!

אלא שבמעשה המחיקה טמונה כוונה עמוקה ביותר, ולכן הרמב"ם מציין את המחיקה כהוכחה לגדולת השלום ולחשיבות 'נר ביתו' ומדגיש "שהרי השם נמחק לעשות שלום".

מקיים בעצמו

בתהילים נכתב: "מִגִּיד דְּבָרָיו לְעֵקֶב, חָקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל". מסבירים חז"ל שהקב"ה עושה בעצמו את המצוות שהוא מצווה את בני ישראל: "מה שהוא עושה - הוא אומר לישראל לעשות". נמצא שכל מצווה יש לה 'מקבילה' רוחנית שאותה עושה הקב"ה.

יהודי מצווה למסור את נפשו במקרים מסויימים. מה משמעותו של עניין זה אצל הקב"ה עצמו? ובכן, זאת אנו מוצאים בפרשת סוטה. הקב"ה מורה למחוק את שמו כדי "לעשות שלום בין איש לאשתו",

פרשת סוטה עוסקת בדינה של אישה שסוטה מדרכי הצניעות. היא הובאה לבית המקדש, ושם הכוהן מחק פרשה בתורה לתוך מים והאישה שתתה מהם. אם חטאה, התקיים בה "וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמַעֲיָהּ לְצַבּוֹת כֶּטֶן וְלַנֶּפֶל יִרָד", ואם התברר שנחשדה חשד שווא - היא זכתה לברכות ולשכר רב.

מכאן הרמב"ם לומד כמה גדולה מעלת השלום בין איש לאשתו, כפי שהדבר משתקף בהלכה שכתב: "היה לפניו נר ביתו ונר חנוכה, או נר ביתו וקידוש היום, נר ביתו קודם, משום שלום ביתו, שהרי השם נמחק לעשות שלום בין איש לאשתו". והרמב"ם מסיים: "גדול השלום, שכל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם, שנאמר דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום".

למה למחוק?

מחיקת השם המפורש מעוררת תמיהה. הלוא זה דבר אסור בתכלית. אמנם אין זה

מן המעיין

חג השבועות | מאת הרב אליעזר ברוד

למה במדבר

התורה ניתנה במדבר דווקא מפני שני טעמים: (א) הלומד תורה חייב לשים את עצמו כמדבר הזה שהכול דשים בו. (ב) ללמדנו שהתורה נותנת חיים לכל באי העולם והכול שווים בה.

(במדבר רבה)

אדמה מצמיחה

ראויים היו ישראל לקבל את התורה במדבר דווקא, כי 'אדם' הוא על שם 'אדמה'. כאשר אין לו תורה, הוא נחשב כמדבר, שאין בו עשב וצמחייה. מפני החיסרון הזה ניתנה לו התורה להשלימו, ואז האדמה מוציאה אילנות וצמחים.

(המהר"ל מפראג)

לימוד מתוך התבטלות

הלומד תורה צריך לחוש התבטלות, בבחינת "ונפשי כעפר לכול תהיה", ואז הוא זוכה ל"פתח ליבי בתורתך". כאשר אדם לומד תורה מתוך התבטלות הוא זוכה שהתורה נעשית שלו והיא נקראת על שמו.

(שיחות קודש)

גם במחזור

נתינת התורה במדבר מלמדת כי גם אדם הסובל ממחזור ומקשיים חייב ללמוד תורה, וכדברי הרמב"ם (הלכות תלמוד תורה פרק א): "אפילו

עני המתפרנס מן הצדקה ומחזר על הפתחים חייב בתלמוד תורה".

(לקוטי שיחות)

מה קורה בבית

רבי בונם מפשיסחה כינס שנה אחת את חסידיו באסרו חג השבועות ואמר להם: בתורה (דברים ה, ז) נאמר: "לך אמור להם שובו לכם לאוהליכם". הקב"ה אמר, שאמנם בני ישראל קיבלו את התורה, אבל אני רוצה לראות מה יהא עליהם אחרי שישבו לאוהליהם, איך הם מתנהגים בבית...

אחריות על הזולת

"ויענו כל העם יחדיו ויאמרו כל אשר דיבר ה' נעשה" (שמות יט, ז). לכאורה היו צריכים לומר בלשון יחיד, שהרי כל אחד ואחד דיבר על עצמו? אלא מתוך הערבות והמתיקות של קבלת התורה, קיבל כל אחד ואחד התחייבות וערבות גם על חברו.

(חידושי הרי"ם)

לעלות למעלה

"הישמרו לכם עלות בהר ונגוע בקצהו" (שמות יט, יב). אם זכיתם ועליתם בהר, אל תסתפקו בנגיעה בקצהו בלבד; אל תהיו מהמסתפקים במועט, אלא השתדלו לעלות מעלה-מעלה.

(הרבי מקוצק)

מבחן ברוסיה

זה קרה בדיוק לפני חמש שנים. בשבת, בשעה שהרב ברל לאזר, רבה הראשי של רוסיה, סיים את דרשתו בבית הכנסת 'מרינה רוסצ'ה', ניגש אליו נער. "כבוד הרב, רצוני לשאול שאלה", אמר. "אני יודע שאסור לכתוב בחג, אך האם כשמדובר בדבר חשוב מאוד יש היתר לכתוב בחג?".

הרב לאזר הבין מיד את כוונת הנער, ובכלל זאת שאל כמה מדובר. "המבחן", אישר הנער, "חשוב מאוד בעבורי. כל אחת עשרה שנות לימודי תלויות במבחן הזה".

זה היה 'מבחן אחיד ממשלתי', שנערך לכל תלמידי כיתות יא ברחבי רוסיה. לתוצאותיו הייתה משמעות רבה להמשך דרכם של התלמידים.

אלא שכאשר התפרסם מועד המבחן, יום שישי, 29 במאי, קדרו פניהם של אנשי מוסדות החינוך היהודיים. זה היה בדיוק החג הראשון של שבועות.

הרב לאזר שיגר איגרת לשר החינוך, הסביר את קדושת היום וביקש לדחות את המבחן, אולם נענה בשלילה.

זמן לא רב לאחר מכן ניסה הרב שנית. הוא השתתף בפגישה חשובה של אנשי ממשל, ובה נכח גם שר החינוך. הרב שוחח עמו על הבעיה.

השר היה קשוב מאוד, ואף הביע הבנה למצוקת התלמידים היהודים, אך בהבחי שאלו אפשרות לדחות את מועד הבחינה. "כבר מאוחר", נימק. "בפעם הבאה נעשה מאמצים להיענות לבקשה".

עתה עומד לפני הרב נער תמים ושואל מה לעשות. "אין היתר לכתוב בחג", השיב לו הרב לאזר.

למשמע התשובה חוורו פני הנער. הוא שתק לרגע, מעכל את הבשורה, ואז אמר: "לא אעשה את המבחן. אם הרב אומר שאסור – אז אסור".

הנחוצות של הנער ריגשה את הרב. אם נער צעיר מוכן לוותר על הדבר החשוב לו ביותר למען קדושת החג, הרהר, אני מוכרח לפתור את הבעיה.

לאחר התפילה נטל הרב כרז 'לקוטי שיחות' של הרבי מליובאוויטש. הספר נפתח באקראי בשיחה שהרבי השמיע בראשי-חודש סיוון תש"מ.

הרב לאזר נזכר מיד בשיחה הזאת. הוא נכח בבית המדרש בזמן אמירתה. זו הייתה שיחה נדירה. פתאום הרבי החל לדבר ברוסית. הוא כיוון את

דבריו לאוזני יהודי ברית-המועצות.

"בעמדנו בערב חג השבועות", אמר הרבי, "על כל ילדי ישראל, בכל מקום שהם, לפנות אל הוריהם ולבקש מהם, שהחל מראש-חודש סיוון יתחילו בהכנות לקבלת התורה בחג השבועות, זמן מתן תורתנו, מריבוננו-שליעולם בעצמו! הילדים צריכים לבקש מהוריהם שביום חג השבועות

ילכו כולם יחד לבית הכנסת, שכן חוקי ברית-המועצות מאפשרים ללכת לבית הכנסת לכל המעוניין להתפלל או לשמוע קריאת התורה".

והרבי המשיך: "יתרה מזו, אנשי המשטרה, נדרשים להשיג שאיש לא ינסה להפריע מללכת לבית הכנסת, לשמוע קריאת התורה ולהתפלל, ושאישי לא יפריע להם בחזרתם מבית

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

לקראת תורה חדשה

הרמב"ם כותב בסוף ספרו כי חכמי ישראל נתאוו לימות המשיח כדי שיוכלו לקבל את ההתגלות הגדולה של חכמת התורה שתהיה אז. והלוא מתן תורה היה פעם אחת ויחידה ו'התורה הזאת לא תהא מוחלפת'?! איך ייתכן שהנביאים מדברים (ישעיה נא.ד, וראה ויקרא רבה פרשה יג,ג) על 'תורה חדשה' ועל כך שהתורה שאנו לומדים בזמן הזה היא בבחינת 'הבל' לגבי תורתנו של משיח (קוהלת רבה פרשה יא.ח).

אנו נוגעים כאן, למעשה, בשאלת מהותה של התורה. תורת החסידות מסבירה את מהות התורה על-פי ההגדרה המופיעה בספר שמואל'א (כד,יג): "כאשר יאמר משל הקדמוני". מפרש זאת רש"י (במקום אחר, על הפסוק "והאלוקים אנה לידו", משפטים כא,יג): "משל הקדמוני היא התורה". הגדרתה זו מסייעת לנו לחזור לסוד מהותה של התורה.

משל ונמשל

מהו משל? כאשר קשה להביע רעיון כלשהו בצורתו העצמית, משתמשים במשל. מלבישים אותו רעיון עצמו בדברים קלים וקרובים יותר להבנה, ובאמצעותם קל יותר להבין את הרעיון. אם-כן, משל הוא אותו רעיון אך ברמה נמוכה ופשוטה יותר. במשל (כאשר הוא משל אמיתי ומושלם) מצויים כל ההיבטים של הרעיון, ועל-ידו אפשר להבין את הרעיון על כל פרטיו, אלא שהמשל משמש מעין לבוש לרעיון המופשט.

לדוגמה, האור והחושך הגשמיים יכולים לשמש משל לאור וחושך בעולם השכל. החכמה נקראת אור והיעדרה מכונה חושך. אדם יכול לומר משפט כגון זה: "פתחתי את הספר ולא הבנתי שום דבר. הייתי כמו עיוור שהולך בחושך. ולפתע הבריק במוחי רעיון. כאילו הלילה הואר בזרקור ענק". כאן רואים יפה את החפיפה שבין המשל לנמשל.

יתרה מזו, מוסבר בתורת החסידות, שכאשר מדובר במשל אמיתי, משל של התורה וכדומה, לא זו בלבד שהמשל תואם את הנמשל, אלא שהוא עצמו נובע ומשתלשל ממנו. המשל שהוזכר לעיל ממחיש זאת היטב. 'אור' פירושו – בהירות, גילוי; זה האור. כאשר מדברים במושגים גשמיים, בהירות פירושו אור גשמי, וכאשר מדברים במושגים השייכים לעולם השכל, בהירות ואור פירושו חכמה. זה אותו דבר עצמו הלוּבש בכל עולם לבוש המתאים לאותו עולם, ומאחר שזה אותו דבר במהותו, יכול האחד לשמש משל לשני.

התורה האמיתית

עכשיו תובן המשמעות שבהגדרת התורה משל. התורה שאנו מכירים, התורה המדברת במושגים גשמיים, השאובים מהעולם הזה, היא משל בלבד לתורה האמיתית, תורתו של הקב"ה. התורה כפי שהיא בשורשה אינה מדברת על שניים האוחזים בטלית או על אדם המחליף פרה בחמור. היא עוסקת בעניינים רוחניים שטורים ועדינים ביותר. אלא שאותה תורה עליונה התלבשה בלבוש הגשמי וכך יכולים אנו ללמדה. התורה שלפנינו היא אפוא משל בלבד לתורה האמיתית.

לאמיתו של דבר יש בזה אין-סוף דרגות. מכיוון שהמרחק בין הקב"ה ובין עולמנו אין-סופי, גם הדרגות הקיימות בתורה אין-סופיות הן. בעולם הגשמי עצמו אפשר ללמוד את התורה בכמה וכמה רמות, וגם בעולמות העליונים יש אין-סוף דרגות בתורה.

כיום אנו יכולים ללמוד את התורה רק כפי שהתלבשה במושגי העולם הזה, אבל על כך אמרו: "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו". כשתבוא הגאולה, ייפתחו לפנינו מעיינות התורה העליונים ונוכל להבין את התורה הטהורה, כפי שהיא נלמדת על-ידי הקב"ה עצמו. וכך תהיה זו אותה תורה, ועם זה – "תורה חדשה".

הכנסת במנוחת הדעת, בשמחה, ובמצב-רוח חגיגי".

הרב לאזר חש שהדברים נאמרו, בתזמון מופלא, בעבורו ממש, והם נסכו בו כוחות חדשים. מיד אחרי השבת פנה אל לשכת נשיא רוסיה אז, דימיטרי מדוודב, בבקשה לקיים פגישה, וזו אכן נקבעה במהרה.

"כיצד אני יכול לעזור לכם?", פנה הנשיא בחביבות אל הרב לאזר.

"אתה דווקא יכול מאוד לעזור לנו, אדוני הנשיא", השיב הרב.

"במה העניין?", שאל הנשיא.

"בקרב יחול חג השבועות שלנו", אמר הרב.

"מה זה חג השבועות?", התעניין מדוודב.

"זה יום קבלת התורה", השיב הרב, והנשיא קטע אותו מיד: "הו, כן, התורה היא דבר קדוש!".

"וזה מוביל אותי לבעיה שלנו", המשיך הרב לאזר. "איך מסבירים לילד יהודי שהדבר הקדוש ביותר בעיניו אין לו שום ערך בעיני המדינה? איך יגדל להיות אדם בעל עקרונות, כאשר המדינה מנפצת את הדבר הקדוש לו ביותר?".

הנשיא נדהם. "במה מדובר?", תמה.

"בתורה הקדושה כתוב שבחג השבועות אסור לעשות כל מלאכה. וכאן מכריחים את התלמידים היהודים לקיים מבחן ביום הזה!".

הנשיא הנהן בראשו. בלי אומר ודברים חייג אל שר החינוך, החליף איתו כמה מילים וניתק את השיחה. "הרב, העניין סודר", אמר לרב לאזר.

כעבור כמה ימים פרסם משרד החינוך הודעה שכל תלמיד יהודי ברוסיה רשאי לדחות את המבחן, שכן חוקת המדינה מאפשרת חופש דת...

בחג השבועות, נתמלא בית הכנסת בתלמידים רבים, שהיו פטורים מהמבחן. כשהסתיימה התפילה יצא הרב מבית הכנסת ונדהם: כשלושים שוטרים עמדו בחוף ואבטחו את התפילה. "בדיוק כפי שהרבי תיאר בשנת תש"מ", אומר הרב לאזר.

השנים חלפו. שר החינוך התחלף, ובמקומו מונה שר שלא הכיר את הסדר הדחייה המיוחד. השנה, לקראת חג הפסח, התחוויר לרב לאזר ששוב יחול מועד הבחינה בחג השבועות.

במהרה סודרה פגישה עם הנשיא, הפעם ולדימיר פוטין, וזה חתם מיד על דחיית הבחינה לכל התלמידים היהודים ברוסיה...

מהמנזר אל העם הנבחר

לכמה ימים, לצורך התבודדות ומחשבה".

ברית נצחית

חוסטרוֹחוסה הנבוך שב אל ביתו וניסה למצוא יהודים. בשבת הקרובה הלך לבית כנסת ונכנס פנימה. הוא לקח סידור וקרא את הפסוק "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֻט לְעִשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֻט לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם". המשפט הזה טלטל אותו. "הבנתי שהברית בין בורא־עולם לעם ישראל אינה מוגבלת בזמן. זה היה בשבילי כמו מכת חשמל".

לאחר השבת הציעו לו להיפגש עם שליח חב"ד, הרב משה בלומינפלד, שבא לעיר באותו זמן. "הרב קיבל אותי בחמימות רבה, אך הבהיר לי שאני לא חייב להתגייר. הגישה הזאת, שהייתה שונה כל־כך מהעמדה הנוצרית, גרמה לי לרצות להיות חלק מהעם הנבחר". החלטתו גרמה שכמה מבני משפחתו החרימו אותו. "דווקא אימי הייתה מרוצה, שכן חששה שאם אהיה נזיר לא תזכה לדור המשך"...

הכרת הטוב

שנתיים תמימות היה חוסטרוֹחוסה צמוד לרב. "כשרציתי להתגייר המליץ הרב לעשות זאת בארץ ישראל", הוא מספר. "לא היה פשוט לעזוב הכול, אבל רציתי בכל מאודי להיות יהודי. בשנת תשנ"ח עליתי לארץ".

המראה החסידי של הרב אהרן־מנחם־מענדל קלדרון (43) מירושלים אינו מסגיר לרגע את סיפור חייו המופלא. הוא נולד בעיירה שקטה מצפון לבואנוס־אייירס שבארגנטינה, למשפחה נוצרית קתולית, ושמו היה חוסטרוֹחוסה. דרך מפתיעה עבר עד שהחליט להתגייר ולהצטרף לעם היהודי.

בנעוריו החל להתנדב לפעילויות סוציאליות במנזר מקומי. הוא לא מצא שם את סיפוקו הרוחני וחיפש מנזר אחר. "לבסוף הגעתי למנזר בעיר ויקטוריה", הוא מספר. חוסטרוֹחוסה נהפך לנזיר. במרוצת הזמן עלה בדרגה, עד שהופקד על הספרייה המרכזית.

הפתעה בספרייה

את רוב יומו בילה בספרייה, קורא ומעשיר את ידיעותיו. יום אחד התגלגלה לידיו הגדה של פסח. "מבחינתי, היהודים היו שייכים להיסטוריה", הוא מחייך. "בהגדה הבחנתי במשפט 'לשנה הבאה בירושלים' ולצידו ציור של בית־המקדש. הבנתי שהיהודים מצפים לדבר־מה עתידי. יש להם תקווה. זה היה המפגש הראשון שלי עם היהדות".

הספר הבא שפתח הנער היה חומש בראשית. "החיפוש של אברהם אבינו אחר בורא העולם שבה את ליבי. התעוררו בי תהיות על אמונתי. העליתי את שאלותיי לפני אב המנזר, ותשובותיו לא הניחו את דעתי. ביקשתי אישור להשתחרר

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

תורה לנשים

שאלה: האם נכון ללמד נשים ובנות תורה?

תשובה: הכול מודים שנשים פטורות ממצוות לימוד תורה, ואף נפסק להלכה: "כל המלמד את בתו תורה (שבעל־פה) כאילו מלמדה תפלות".

בעבר העדיפו על־פירוב לחנך בנות במסורת ביתית ולא בלימוד עיוני, אולם היו נשים יוצאות מן הכלל שלמדו תורה, ולימודן הביא ברכה ותועלת.

היה דור שלם יוצא מן הכלל: דורו של חזקיהו המלך. הדבר נעשה, כנראה, כהצלה מפני שכחת התורה שנכפתה בדור שלפניו עלידי אחז המלך. בעיה דומה קיימת בדורותינו ובמקומותינו, והפתרון – דומה. ואלה הנימוקים:

(א) כיום לא ניתן להקנות הלכה למעשה בצורה ברורה ומלאה אלא בלימוד סדיר. הקמת בתי־ספר תורניים לבנות הצילה את החינוך בעם ישראל.

גאוה יהודית. הרב קלדרון (צילום: שלומי גיל)

בשכונת הרינוף בירושלים פגש חסיד חב"ד, וזה פתח לפניו את ביתו. "כשהגיע יום הברית התרגשתי מאוד", הוא מספר. "התחברתי מאוד לדמותו של אהרון הכהן ורציתי להיקרא בשמו. כשהמוהל הכריז 'ויקרא שמו בישראל', אמרתי: 'אהרון־מנחם־מענדל'. הרגשתי שבכך אני מבטא את הכרת הטוב לרבי מליובאוויטש, ששלח לי שני שליחים שפתחו לפני את שערי היהדות". הוא ורעייתו מגדלים כיום ארבעה ילדים והוא חש מאושר: "היה שווה לעזוב הכול כדי להצטרף לעם היהודי. אני גא להשתייך לעם הנבחר".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הצינן' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'צינן' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

"אבא, אמא, ספרו לי סיפור"

כרך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

